

För en revolutionär facklig organisation -
Mot LO:s byråkratiska apparat - Mot alla
avtal med arbetsköparna och staten - Till-
baka till strejkvapnet och generalstrejken -
För arbetarklassens revolutionära frigö-
relse från kapitalismen - Låt oss bilda
Internationella Kommunistiska Partiets
fabriksgrupper - Låt oss bilda en kommu-
nistisk fackopposition i LO.

KOMMUNISTISK FACKOPPOSITION

Fackligt organ för Internationella Kommunistiska Partiet (Kommunistiskt Program)

Postbox 10011

Lund 10

Årgång 2 - nr 2 - Augusti 1970

Adress i Danmark:

Årsprenumeration på partiets press 10:-

Postbox 61 - 2880 Bagsvaerd

INNEHÅLL:

FÖR INTERNATIONELL PROLETÄR SOLIDARITET MED KÄMPANDE ARBETARE I HELA VÄRLDEN

FÖR ÅTERUPPRÄTTANDET AV KLASSENS FACKFÖRBUND

DE FACKLIGA OPPORTUNISTERNA PÅ TETRA PAK I LUND SPARKAR UT INTERNATIONELL
KOMMUNIST FÖR FACKOPPOSITIONELL VERKSAMHET

FÖRKLARING OCH GENOMGÅNG AV KFO:S PAROLLER

KOMMUNISTISK FACKOPPOSITIONS PAROLLER FÖR EN SAMORDNAD FACKLIG OPPOSITION

+++++

FÖR INTERNATIONELL PROLETÄR SOLIDARITET MED KÄMPANDE ARBETARE I HELA VÄRLDEN

MOT OPPORTUNISTERNAS SOLIDARITET MED DEN NATIONALISTISKA ANTIFASCISMENS KAMP
MOT DEN BORGERLIGA DEMOKRATIS FASCISTISKA FORM I SPANIEN OCH GREKLAND

MOT DET VILLKORSLÖSA OCH AKTIVISTISKA STÖDET TILL DEN BORGERLIGA LEDNINGEN AV DEN
VIETNAMESISKA KAMPEN FÖR NATIONELL SJÄLVSTÄNDIGHET

Medan alla delar av den småborgerliga opportunismen kastar sig ut i de mest vulgär-
demokratiska demonstrationer mot den spanska och grekiska fascismen samt mot den
amerikanska "aggressionen" mot det indokinetiska området, - så ser vi runt om i
världen försök till självständiga klassaktioner både i länder där den borgerliga
demokratin har en mer totalitär form såsom i USA och Spanien, och där den har en
mindre som i England, Italien och Sverige; - För den proletära strejkrörelsen en
allvarlig karaktär så möts den alltid av polisens kulregn, oavsett om det är i
Francos Granada och Bilbao eller i den västliga demokratins italienska städer som
Battipaglia, Avola och Mestre. - Det militära ingripandet väntar eller fungerar
som ett terroriserande angrepp på de strejkande både i USA och England; - i ännu
en demokrati har ihållande strejker skärpt klasskampen: Sverige. Här behövs varken
det militära hotet eller poliskårens kulor, ty det fascistiska övertagandet av
klassens ekonomiska organ, LO är nära och det är bara en fråga om kampens förlopp
under de närmaste åren innan fackförbunden har inkorporerats i socialdemokratins
statsmakt, enligt Mussolinis teorier.

Just lördagen den 8 augusti såg vi i Köpenhamn en internationell demonstration med
deltagare ända från det stalinistiska DKP till det trotskistiska "la Ligue Commu-
niste" (Kommunistiska Förbundet i Frankrike); - Den riktades mot Franco och paroll-
erna var fred, demokrati och frihet; - Alla möjliga kommittéer för Latinamerika,
Spanien och Grekland uttryckte sitt solidariska stöd till de stupade arbetarna i
Granada, - men på vilket sätt: med önskan att alla strejkand arbetare i hela värl-
den måtte förenas i en internationell revolutionär framstöt i riktning mot den
kommunistiska klassdiktaturen? - Nej, dessa "kommunister" av olika slag bespottade
de skjutna spanska proletärerna med önskan om borgerlig demokrati och fred, något
som under kapitalismen bara kan betyda: klassarbete. - Inför faran att arbetar-
förtrupper skulle få programmatisk klarhet om sin historiska uppgift: den våldsamma
omstörtningen av Kapitalets statsmakt under klasspartiets ledning, föreslår stali-
nister och andra socialdemokrater alltid fronter med alla slags små- och storborg-
erliga partibildningar. Alltsedan den politiska enhetsfronten, som kostade den
kinesiska revolutionen livet 1927, har vi sett den förrädiska frontismen antaga de

mest groteska former: de stalinistiska "kommunistpartiernas" allianser och regeringskoalitioner med De Gaulle, fascisterna Badoglio, den danske Ole Bjørn Kraft osv. osv. — I dagens Finland ser vi "kommunisterna" (och vi är tacksamma för att de kallar sig folkdemokrater — måtte de göra det överallt i världen) i regering med den borgerliga konservatismens Folkpartier. Det var stalinismens frontism, som kunde dölja, att det var dess egen GPU som utförde den borgerliga Madridrepublikens tillintetgörande av Barcelonaarbetarnas ofullbordade försök till proletärt maktövertagande 1937. Under kriget såg Stalin passivt på (och beklagade blodsutgjutelsen i vänskapliga brev till Churchill!) medan hans allierade, engelsmännen slog ner Aten-proletariatets försök till uppror 1944. — Både i Spanien och under det andra imperialistiska världskriget blev arbetarklassen i hela världen kanonmat för demokratin och världsfredens skull.

Vi vet, att den demokratiska efterkrigstiden har varit långt blodigare och mer krigisk än den fascistiska mellankrigstiden. Vi har, i många arbeten också på danska och svenska visat, att demokratin uppfattning av de enskilda individernas fria röstavgivning är oförenlig med den marxistiska uppfattningen av historien som kamp mellan klasser. — Mot bakgrunden av allt detta, av två blodiga imperialistiska världskrig utropade mot barbariets nationer: först mot kejsar- och tsarväldena, så mot de fascistiska axelmakterna, ropar vi till proletärerna i hela världen, för att de skall undgå att nästa gång kastas i skyttegravarna mot den amerikanska imperialismen: DEMOKRATI ÄR FASCISM. KAPITALET'S STATSMÅKT REAGERAR PÅ VÅRT KLASSANGREPP PÅ SAMMA SÄTT OAVSETT VAD DEN KALLAR SIG. KAPITALET'S DIKTATUR I ALLA VÄRLDENS LÄNDER KAN BARA ERSÄTTAS MED PROLETARIATETS REVOLUTIONÄRA DIKTATUR! Kampen mot såväl de mest totalitära som de mest parlamentariska demokratierna kan bara föras med perspektivet av den INTERNATIONELLA REVOLUTIONEN, lett av det INTERNATIONELLA KOMMUNISTPARTIET; detta visste Lenin och vi, då vi satsade allt på att upprätta detta parti: Tredje Internationalen; detta visste Stalin, då han upplöste den mitt under det andra världskriget, för att inte den proletära internationalismens formella vålnad skulle väcka kommunistiska minnen till liv.

I länder där borgarklassens makt har upprättats och där de kapitalistiska produktionsförhållandena fullständigt utvecklats är vår taktik alltid oavsett den borgerliga diktaturens form: Proletariatets våldsamma revolution och upprättandet av sin diktatur, utövad av det kommunistiska klasspartiet. Därför måste vi stödja strejkande arbetare överallt i världen, så att de ekonomiska kamperna kan nå en sådan generalisering och oförsonlighet att den politiska revolutionen ställs på dagordningen. Därför måste vi bekämpa stalinismen och demokratin, som försöker vända bort arbetarna från detta mål och som istället dränker dem i det internationella klassamarbetet.

I länder, där den självständiga nationella borgarklassen inte har övertagit makten och där de nationella produktivkrafterna är svagt utvecklade, såsom i Vietnam, uppställer kommunismen dubbelrevolutionen som taktik — den som Marx kämpade för 1848 i Frankrike och Tyskland och som det ryska proletariatet under bolsjevikernas ledning lyckades genomföra i februari-oktober 1917. — Men denna marxistiska programpunkt, klart anvisad i Tredje Internationalens teser från den andra kongressen, förutsätter att proletärerna har "organiserat sig som klass, dvs. som politiskt parti" (MANIFESTET). Just den stalinistiska frontismens 40-åriga insats har medverkat till att FNL:s program bara ställer den nationella självständiga kapitalackumuleringen gentemot imperialismens världsherravälde. De proletära elementen i FNL står oorganiserade och är dömda till avvärpning och underkastelse när amerikanerna har kastats ut. Styrkeförhållandet mellan klasserna har satts tillbaka till tiden före 1848.

När det internationella revolutionära uppsvinget i Västerås industriländer tilltar, kommer Österås massor i kamp mot imperialismen att betyda ett avgörande stöd till det proletära angreppet på Kapitalets centra. Att dessa folks proletära skikt är självständigt organiserade kommer då att betyda, att de kan föra sina demokratiska revolutioner vidare till proletär seger. — Idag, då revolutionen i Västerås kan skönjas först om c:a ett tiotal år, kan proletariatet i Vietnam och i andra av Österås länder bara undgå ett nederlag om deras självständiga kommunistparti möter den borgerliga demokratin slagord om nationell frihet och självständighet med den revolutionära parollen: DAGENS BORGERLIGA ALLIERADE ÄR MORGONDAGENS HISTORISKA KLASSFIENDE. Här som överallt i världen är det programmet förberedelsearbetet av största betydelse, för att de vietnamesiska arbetarna skall undgå att fastna i kapitalismens löneslaveri.

FÖR ÅTERUPPRÄTTANDET AV KLASSENS FACKFÖRBUND

Det råder tillsynes åter lugn på arbetsplatserna — arbetarna fick inte en krona mer i timmen, DKP:arna fick inte fler röster i valet och LO-bossarna har gömt undan kommunistspöket till nästa tillfälle. För ett nästa tillfälle blir det!

Kapitalet har nått slutet av en utveckling. Andra världskrigets ödeläggelser avlägsnade för en tid faran för överproduktion av kapital och lämnade utrymme åt 50- och 60-talens förstärkta kapitalackumulation. Det är Kapitalets natur, att det växelvis måste dricka proletärerernas blod och svett, och det kommer det att hålla på med, tills den proletära världsrevolutionen krossar det! Den saltvattensinsprutning kriget betydde har inga verkningar längre; kapitalismens alltid existerande inre motsättningar har börjat lysa igenom välfärdssamhällets yta.

Den allvarligaste varningen för Kapitalet är ändå inte de vederstyggligheter, som den fyller jordens yta med, utan att profitkvoten sjunker, dvs. att profiten mätt i procent av det samlade kapitalet blir en mindre och mindre storhet.

För att motverka detta, har Kapitalet nationaliserat, intensifierat, infört produktionsfrämjande lönesystem, tidsstuderat, trivsselfrämjat, skapat samarbetsutskott, lockat husmödrar ut på arbetsmarknaden, omskolat och flyttat omkring miljoner arbetare i Europa och överallt. Allt detta har ikläts "framåtskridandets" gyllene kläder och framförts till oss av "framåtskridandets" evangelister i TV, radio, press och veckotidningar — men värst av allt, Kapitalets villigaste tjänare i detta skådespel har varit arbetarnas egna fackförbund, från topp till botten, med ohyggligt få undantag.

Men profitkvoten sjunker ändå! Bara ett effektivt medel står nu till Kapitalets förfogande: att sänka arbetskraftens pris, dvs. lönen — och detta medel har redan använts inte bara i Danmark, utan överallt.

Arbetarklassen kommer i framtiden att ställas inför Kapitalets oupphörliga och nödvändiga angrepp på lönen. Klassens reaktioner på detta kommer att bli spontana, "vilda" strejker vända både mot Kapitalet och fackförbunden, som inte heller i fortsättningen kommer att återuppta sin roll som klassens kampledning. Dessa spontana strejker kommer att sluta med nederlag. Klassens kamp för lönen kommer därför oundvikligen att bli en kamp också mot fackförbundens ledning, mot de betalda klassamarbetsmännen. Ingen kamp i klassens historiska intressen kommer att kunna föras och vinnas utan återerövringen av fackförbundet, utan ett revolutionärt klassfackförbund.

En kamp utan vidare perspektiv än ett försvar av lönen kommer likväl på förhand att vara dömt till nederlag: varje seger och varje nederlag kommer bara att leda till nya kamper med nya möjligheter för segrar och nederlag, ty kapitalismen kommer ända till sitt slutliga sammanbrott att ständigt skapa nya motsättningar och kamper.

Kampens perspektiv kan därför endast vara detta: kapitalismens slutliga sammanbrott, åstadkommet av dess egna inre motsättningar och av arbetarklassens medvetna angrepp. Klassens konsekventa försvar av lönen rymmer i sig fröet till ett sådant angrepp, men det måste hela tiden kombineras med en kompromisslös kamp för andra krav, som utgör direkta angrepp mot Kapitalets möjligheter att utvecklas och överleva. Ett oundvikligt krav i klassens revolutionära kamp kommer att vara drastiska nedskärningar av arbetstiden — utan nedskärning av lönen — vilket kommer att betyda en lika drastisk nedskärning av det mervärde, som tillfaller Kapitalet. Arbetsveckan på 48 timmar vanns för 50 år sedan, idag är den formellt 42,5 timmar; alltså en sänkning med 6 minuter per år, samtidigt som produktiviteten mångdubblats — en insats som fackförbunden och socialdemokraterna i sin politiska fattigdom likväl skryter med!!

Kampen måste också vändas mot den fortlöpande stegringen av arbetsintensiteten, alltså mot övertidsarbete, ackordslöner, bonussystem och alla andra former av produktionsfrämjande lönesystem. Borgarklassen och dess villiga hjälpreder i fackförbunden och förräddarpartierna kommer att hävda, att sådana "oerhörda" krav betyder ekonomisk ruin, ödelagd konkurrensförmåga och arbetslöshet — och häri har de alldeles rätt, men Kapitalets ruin är också precis vad vi vill!

En sådan revolutionär kamp förutsätter en revolutionär klassledning, förutsätter återupprättandet av det röda fackförbundet. Alla förräddarpartiernas representanter måste jagas bort från klassförbundets ledning. Byråkraternas och arbetsköparnas och statens lakejer måste ersättas av proletärer, som går in för och handlar i överensstämmelse med arbetarklassens sak. Alla avtal och överenskommelser, som hindrar användandet av den generella kampens enda effektiva vapen, generalstrejken och den direkta aktionen, måste sopas bort; det måste kämpas för full lön till strejkande, arbetslösa och pensionerade. Varje form av samarbete, såväl innanför som utanför fabrikerna måste brytas sönder för alltid.

Alla allianser mellan klassförbundet och tvetydiga småborgerliga rörelser, såsom studenternas, som medvetet eller omedvetet, kommer att fjärma klassorganisationerna från det precisa målet: att förbereda den proletära revolutionen, måste förkastas.

Som ett konkret kampkrav kan redan nu ställas nedskärning av alla pampars löner till en vanlig arbetarlön.

Ledningen av den revolutionära klasskampen kan inte ensamt tillfalla fackförbundet, ty angreppen kan inte enbart riktas mot Kapitalets ekonomiska centra, utan måste i väpnad form riktas mot själva staten, Kapitalets klasstat, som väpnad till tänderna redan nu är förberedd på ett sådant angrepp. Ledningen av klassens generella, revolutionära kamp, dess ekonomiska, politiska och teoretiska kamp, måste tillfalla ett centraliserat klassorgan: det revolutionära kommunistiska klasspartiet.

DÄRFÖR FINNS KOMMUNISTERNA OCH DE REVOLUTIONÄRA, MEDVETNA ARBETARNA I ARBETARNAS FACKFÖRBUND, FÖR ATT JAGA BORT FÖRRÄDARNA, REFORMISTERNA OCH KAPITALET FEMTEKOLONNARE, FÖR ATT GÖRA DESSA FÖRBUND TILL MÄKTIGA VAPEN I FÖRSVARET AV PROLETARIATETS LIVS- OCH ARBETSVILLKOR OCH FÖR ATT DÄRMED GÖRA DEM I STÅND TILL ATT, UNDER DE SLUTLIGA REVOLUTIONÄRA KAMPERNA, TOTALT TILLINTETGÖRA KAPITALET BLODIGA REGIM.

FRAMTIDEN TILLHÖR ARBETARKLASSEN, DEN PROLETÄRA REVOLUTIONEN OCH DEN PROLETÄRA DIKTATUREN — FRAMTIDEN TILLHÖR KOMMUNISMEN!

FÖR EN FÖRÄNDRING AV FACKFÖRBUNDEN TILL ARBETARKLASSENS EGNA RÖDA FÖRBUND!

FÖR ARBETARNAS INTERNATIONELLA SAMMANSLUTNING MOT DEN INTERNATIONELLA ALLIANSEN MELLAN KAPITAL OCH OPPORTUNISM!

FÖR DET INTERNATIONELLA KOMMUNISTISKA PARTIETS LEDNING!

DET INTERNATIONELLA KOMMUNISTISKA PARTIET

(Detta flygblad utdelades på både LO/Socialdemokratins och DKP:s 1:emajmöten.)

DE FACKLIGA OPPORTUNISTERNAS PÅ TETRA PAK I LUND
SPARKAR UT INTERNATIONELL KOMMUNIST FÖR FACKOPPOSITIONELL VERKSAMHET

Företagets representanter bland arbetarna, de fackliga reformisterna, är alltid redo att rycka ut i Kapitalets tjänst: det kan röra sig om att agera strejkbrandkår, ingå överenskommelser som medför lönesänkning, att i samarbetsorgan av Mussolinis fascistiska typ arbetsvärdera oss eller att hålla spillet nere, så att maskinhastigheterna kan ökas utan produktionsbortfall. Vi känner deras obrottsliga lojalitet mot den svenska ekonomin, mot Kapitalet; senast såg vi det i Kirunastrejken minnesvärda Metallflygblad. — Vi vet att förräderiet mot arbetarnas sak belönas: en tjänstemannapost på personalkontoret (klubbens f.d. sekr.), på avlöningskontoret (f.d. ordf.), en välbetald funktionärspost inom sossarnas fanklubb (nuv. ordf.?) eller mera direkt. De som står i vägen för och försvårar den personliga karriären; de som inte är tysta och lydiga söker man antingen muta med en post eller fördöma som illojala (dvs. mot Kapitalet!), baktala och isolera. Om detta ändå inte hjälper tvingas de, med ängsliga sidoblickar på arbetarmassorna, med insmickrande, lugnande tal och med tusen och en förklaringar, att radikalt undanröja hindren. Sker det smidigt är det en merit, som inte kommer att förbli obelönad! — Vi har ett färskt exempel på hur det kan gå till att avlägsna en kommunist:

I höstas, medan arbetarna på Tetra Pak kämpade mot utökad skiftgång och för en fast och hög månadslön, hotade klubbens lokala småpavar med att "låta yxan gå" för vår blivande kamrat.

I december försökte klubbstyrelsens demagogiske ordf. övertala arbetarna att anta ett otal förslag, vilka i detaljer, men lika i det väsentliga: kapitulation inför företagets krav på obetalda raster och arbete på söndagskvällarna, dvs. i praktiken lönesänkning! Mot detta förde arbetarna en oförsonlig kamp, där spontana strejkhot till slut tvang opportunisterna till reträtt. Under denna kamp varnades vår kamrat för att yttra sig, för då — som företagets mest energiske vaktkonstapel, klubbens v. ordf. uttryckte saken: "då går vi upp till personalchefen och ser till att du blir sparkad ut härifrån!" — Då var det bara ett hot, ty Kirunastrejken vågor svallade ännu högt, men senare skulle styrkeförhållandena ändras...

Samtidigt med att arbetarna ekonomiskt solidariserade sig med gruvarbetarna i Norrbotten, saboterade småpamparna energiskt varje förslag till klubbens aktiva medverkan och varje ansats till att utnyttja situationen för en bättre uppgörelse. — Vår kamrat försökte de muta: först tilläts han delta i en fackföreningskurs, sedan i förräderiet genom ett insmickrande erbjudande att utforma företagets förslag! — Klubbens aktiva insats begränsades till snabbinkallande av ett rekordkort informationsmöte på arbetstid, där företaget genom sitt språkrör, "vår" utmärkte ordf. slog ner på en grupp arbetares spontana strejkhot, som — även om det, på grund av det splittrande lönesystemets natur, motiverades felaktigt (jämförelse med annan arbetargrupp) — ändå visade fram mot vårt enda försvarsmedel: strejkvapnet! Efter att sålunda ha agerat strejkbrandkår förhalades "förhandlingarna" till efter nederlaget i Kiruna. Följande strålande resultat uppnåddes: bibehållet produktionsfrämjande, splittrande lönesystem och några ynka procents löneökning, som redan förvandlats till reallönesänkning.

I ett års tid smög karriärister i klubbstyrelsen omkring som kloakrätter i tjänstemännens korridorer, ut och in på personalkontoret, ut och in på borgarpressens redaktioner (Arbetet, Aftonbladet) osv. i sina försök att förtala och isolera vår kamrat; — detta att bekämpa KOMMUNISTER, om de så uppträder i ental, är en verkligt behjärtansvärd och angelägen uppgift för varje sann förrädare av arbetarklassens sak!

Men den fackoppositionella verksamheten hade inte tystats, erbjudande att delta i förräderiet hade avslagits, isoleringspolitiken misslyckats och stödet för ett bredare återupptagande av den fackliga kampen inför avtalsuppgörelsen ökade... Vad göra? — Jo, i detta läge utnyttjar klubbstyrelsen ett intermezzo vid stansmaskinen. Företaget söker intensifiera arbetet, genom att öka maskinhastigheten, något som arbetarna spontant motsätter sig. Vår kamrat för vid detta tillfälle fram KFO:s paroller. Klubbstyrelsens — som det visar sig och det vill inte säga lite skenheligaste och oskyldigaste medlem arbetar i närheten, rapporterar om det och den kommunistiska fackoppositionen till styrelsen. Vad händer? En vecka

senare, efter samråd uppåt och med klubbstyrelsens f.d. kollega på personalkontoret, "går yxan" och hotet från i vintras verkställs: vår kamrat avskedas.

Denne författar då ett upprop med förslag att omedelbart inkalla ett klubbmöte om anställningstrygghet, mot den ökade maskinhastigheten och för solidaritet med Ådalens strejkande arbetare. Avskedandet väcker en "viss" uppmärksamhet; - sammanhanget är uppenbart för många! Inför det ökande stödet blir småpamparna ännu beslutsammare: "inga klubbmöten förrän semestern är slut" och "sluta upp med det där snacket om solidaritet..." Uppropet kan bara bemötas med löjliga personangrepp och klubbordf. förklarar: "Om du inte passar dig, får vi använda andra metoder. Vi kan se till att du blir utesluten ... det finns något som heter illojalitet!"!!

Sådan är verkligheten bakom den fasad av vänlighet, klapp på axeln, ursäktande förklaringar, optimistiska försäkringar och förhandlingsiver som visades utåt! - De framtvingna "förhandlingarna" förs mellan klubbstyrelsen och f.d. sekreteraren i klubben (personalchefen). Resultatet motsvarar styrkeförhållandena och "parternas" goda vilja: bakom detta lugnande yttre sken går varseltiden ut...

Vad kan vi lära av detta? -- Så snart arbetarnas spontana aktioner leder till en radikaliserings, till en möjlighet att samordna en nationell, kommunistisk och facklig opposition blir Kapitalet och dess medlöpare rädda att förlora kontrollen över de annars lydiga och tysta arbetarmassorna. Sedan de isolerade strejkerna lidit nederlag och strejkvågen upphört utnyttjar de varje möjlighet att isolera och likvidera radikala arbetare och kommunister, som skulle kunna leda de kommande mäktigare, spontana arbetarutbrotten från isolerade strejkaktioner till utvidgade, allmänna och totala strejker, till GENERALSTREJKEN och till medvetna klasshandlingar under PARTIETS ledning; ty då skulle - till opportunisternas fasa - den ekonomiska försvarskampen kunna övergå till det revolutionära angreppet på statsmakten, proletariats krossande av den borgerliga diktaturen och upprättandet av sin egen KLASSDIKTATUR, som sedan den säkrats INTERNATIONELLT utgör den enda möjliga politiska utgångspunkt för den framtida omvandlingen av det kapitalistiska produktionssättet till en SOCIALISTISK ekonomi, dvs. till det förslavande LÖNEARBETETS avskaffande; - endast utifrån denna grund kan det KLASSLOSA KOMMUNISTISKA SAMHÄLLET växa fram!

Den nu pågående förföljelsen av kommunister är inget att jämra sig över eller att förvåna sig över. Den är väntad. Men, att Kapitalet och förräddarpartierna tvingas till det redan i den stalinistiska kontrarevolutionens vågdal, i en politisk nedgångsperiod för arbetarrörelsen utan motstycke i detta århundrade, är ett tecken på de kommande kampernas hårdhet och oförsonlighet. Vi vet vilka resurser som kommer att sättas in då smicker, fagra tal och löften inte längre räcker för att lugna arbetarna och bevara de kapitalistiska produktionsförhållandena: Kapitalets polis och militär är redan väpnade till tänderna!

Vi uppmanar därför alla radikala och revolutionära arbetare, på Tetra Pak och på alla andra fabriker att förbereda de kommande kamperna, att fortsätta arbetet på att skapa en nationell samordning av klassens ekonomiska försvarskamp på KOMMUNISTISK FACKOPPOSITIONS PAROLLER (se baksidan). Detta sker säkrast när det centraliserade KOMMUNISTISKA PARTIET, som grundas på marxismens teoretiska slutsatser av mer än hundraåriga historiska arbetarkamper, är fysiskt organiserat i, är närvarande i, klassens ekonomiska föreningar. Vi uppmanar därför:

BILDA DET INTERNATIONELLA KOMMUNISTISKA PARTIETS FABRIKSGRUPPER!

STÖD DEN KOMMUNISTISKA FACKOPPOSITIONEN INOM LO FÖR ÅTERUPPRÄTTANDET AV KLASSENS FACKFÖRBUND!

DET INTERNATIONELLA KOMMUNISTISKA PARTIET

Intresserade uppmanas skriva till Box 10 011, 220 10 LUND. Partiets fackliga och politiska organ erhålles genom samma adress.

FÖRKLARING OCH GENOMGÅNG AV KFO:S PAROLLER

Endast det historiska Kommunistiska Partiet, som baseras på teoretiska slutsatser av arbetarklassens mer än sekellånga kamperfarenheter, kan fullständigt uttrycka parollerna för klassens ekonomiska självförsvar i en given konkret situation. Parollerna utgör den programmatiska grundvalen för den revolutionära fackliga oppositionens enhetliga organisation. Fackoppositionens uppgift är att leda arbetarnas kamp för att återerövra sina fackförbund. Den nationella fackoppositionens program har en internationell karaktär. Parollerna har som perspektiv "Kommunistisk Fackoppositionens plattform vid mötet i Göteborg" (KFO nr 1).

Den första gruppen av paroller omfattar omedelbara ekonomiska uppgifter i klassens självförsvar. Arbetsintensifiering är ökat utnyttjande av arbetskraften under samma tidsenhet; ex. ackord, meritvärdering (personlig arbetsvärdering), ökning av maskinhastigheten. Vi kräver istället hög och fast månadslön (ej månadsutbetalning). -- Mycket kortare arbetstid är ett radikalt angrepp på Kapitalets mervärde. Medan produktiviteten mångdubblats har arbetsveckan det senaste halvsekllet formellt sänkts med ynkliga 6 min./år; i verkligheten inte ens med det! Vi skall ha så mycket betalt, att vi klarar oss utan extraknäck, skift- och övertidsarbete. -- Arbetsdelningen kan inte avskaffas under kapitalistisk produktion, men vi bekämpar arbetarnas uppdelning i olika lönegrupper efter fack, yrke och avdelning, därför att Kapitalet utnyttjar den politiskt. Den växande löneklyftan mellan arbetarna försvårar och splittrar vår enhetliga, gemensamma ekonomiska försvarskamp. Hög och lika lön gör att vi kan kämpa bättre!

Den andra parollen konstaterar, att vi måste återvända till vårt enda påtryckningsmedel, vårt enda försvarsvapen. -- Men det räcker inte, ty isolerade arbetaraktioner är dömda till nederlag (Kiruna, Ådalen). Vi säger därför: utvidga strejkerna, tillbaka till GENERALSTREJKEN, den fackliga kampens radikalaste yttring och det enda vapen som kan garantera ekonomiska erövringar före det proletära maktövertagandet. Den får störst effekt om den är ovarsad, total och oavkortad. Från en sådan generalstrejk kan vi bara gå vidare genom att avvärja Kapitalets polis och militär, genom den väpnade erövringen av statsmakten. De som inte FÖRBEREDER klassen inför de kommande kamperna, de som vill dölja generalstrejkens perspektiv förräder arbetarklassens sak.

Den tredje parollen anger tillsammans med den fjärde de viktigaste omedelbara uppgifterna i kampen för ett oberoende klassorgan, mot LO:s integrering i statsapparaten. Vi erkänner ingen arbetsdomstol, ty man kan inte doma i klasskampen! Energist kamp mot alla kommande försök att hejda spontana strejkvågor genom höjda böter

Den fjärde parollen förkastar alla avtal som hindrar oss från att använda strejkvapnet. Vi erkänner ingen kollektivavtalslag och kräver ingen lagändring, ty klasskampen kan inte regleras i lag! Det finns inga bindande avtal. När det svenska Kapitalets intressen kommer i kläm bryts de av arbetsköparna och av den kapitalistiska regeringens reformer "utanför" avtalet. Pris-, hyres-, oms- och skattechöjningar kan någon månad efter avtalet totalt förändra våra levnadsvillkor. -- Vi erkänner nödvändigheten av förhandlingar och överenskommelser som ingås efter kamp och gäller tillsvidare, men dessa utgör endast grunden för nya ekonomiska "angrepp" och "erövringar".

Den femte parollen angriper byråkratin, karriärismen både i LO och i de lokala fackföreningsorganen och den sjätte ger oss det klassiska receptet mot detta, anvisat av Marx efter Pariskommunen 1871: de fackliga ledarna skall inte ha en högre lön än en vanlig arbetare. -- Vi vill sparka ut opportunisterna och förrädarna från den fackliga ledningen och ersätta dem med arbetare, som förstår klassens historiska uppgift och därför hängivet arbetar efter klassens fackliga program i den ekonomiska försvarskampen.

Den sjunde parollen uttrycker vår strävan att återupprätta klassens centraliserade ekonomiska kamporgan i dess radikalaste och starkaste form: KLASSENS REVOLUTIONÄRA FACKFÖRBUND, något som kommer att sammanfalla med den revolutionära kampens uppsving. Så länge LO inte blivit fullständigt fascistiskt, korporativistiskt, integrerat i statsapparaten arbetar vi inom det. När det, som i Spanien och Östeuropa, blivit ett organ bland andra i den borgerliga statsapparaten lämnar vi det, för att förstöra det och med fackoppositionen som bas bildas ARBETARKLASSENS REVOLUTIONÄRA FACKFÖRBUND.

KOMMUNISTISK FACKOPPOSITIONS PAROLLER FÖR EN SAMORDNAD FACKLIG OPPOSITION:

- 1. KAMP MOT ALL ARBETSINTENSIFIERING - MOT ACKORDEN - MOT MERITVÄRDERING - FÖR FAST MÅNADSLÖN
FÖR ARBETSTIDENS DRASTISKA NEDSKÄRNING - SÅ HÖG EKONOMISK STANDARD ATT ÖVERTIDSARBETE INTE BEHÖVS
BEKÄMPA ARBETSDELNINGENS SPLITTRING AV ARBETARNAS EKONOMISKA FÖRSVARSKAMP**
- 2. TILLBAKA TILL STREJKVAPNET - TILLBAKA TILL DEN OVARSLADE OCH TOTALA GENERALSTREJKEN**
- 3. MOT ARBETSDOMSTOLEN**
- 4. MOT ALLA TIDSBUNDNA AVTAL MED ARBETSKÖPARNA OCH DERAS STAT - FÖR ÖVERENSKOMMELSE EFTER KAMP**
- 5. BEKÄMPA LO- OCH FACKFÖRENINGSBYRÅKRATIN**
- 6. FÖR ATT DEN FACKLIGA LEDNINGEN ÖVERGÅR TILL PROLETÄRER, SOM ÄR HÄNGIVNA SIN KLASS' SAK OCH VARS LÖNER INTE ÖVERSKRIDER EN VANLIG ARBETARES LÖN**
- 7. FÖR KLASSENS REVOLUTIONÄRA FACKFÖRBUND**

Prenumerera på det internationella kommunistiska
Partiets organ på svenska och danska:
Tidskriften KOMMUNISTISKT PROGRAM
postgiro: 676407-0 pris: 10:-